

tulles tuhhat nelja jooksteš seie pole. Jā sinna nüüd rahholikkust seišma, egga koer nüüd ka ennam sinnule ühtegi pahha ei te, temma teab jo ommeti ka jubba fest uest seādusfest."

Rebbane pōriš kui walf ümber, ütles: „Keš teab, kaš temma paggan mois: tab ka trükkitud kirja luggeda. Parrem hoian ennast se kord weel emale."

Kaddus metsa, muud kui tolm tagga.

Pihho filmas.

Jēsa tulaš rehhe al, pišsoke wallato pois jooksiš wārrawa ette, kuš pole tuul agganad aiaš, katsuš kappaga kinniwōtta, ütles: „Tulge, tulge linno: kesed, minna pūan teid kei ennesele."

Jēsa ütles: „Pois, minne seält ārra, pihho tulles silma!"

Poiofenne lāks teisele pole, iēsa tu: laš eddasi, jubba mehheke pūab jalle lingo. Ūks aši lendab ta silma: „Dih, miš pahha!" — Odrub filmi, filmad hakka: wad wet jookšma, kippitab ja wallutab, pois karjub.

Jēsa pengi peält mahha, andiš poi: sile ühhe hea plakso: „Kaši tuppā emma jure!"

Pois nuttes tuppā, rāgib omma luggu. Emma ütles: „Miš sa iēsa kāske ei kuland?" — No, kui sa lubbad teine kord sannakulelik olla, ma tahhan om: meti katsuda, kaš same jalle wālja?"

Wōttis poisikesse pōlweide peāle, pehme kele otsaga ūks kord ūlle silma; teist karda; kui kolmat korda, jubba pihho